

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 13C/341/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114228677
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Svediaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114228677.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Beátou Svediakovou, v právnej veci navrhovateľa: EURO BUSINESS SOLUTIONS s.r.o., IČO: 46 132 767, so sídlom 831 03 Bratislava, Osadná 2, práv. zast.: Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom: Bárdošova 2/A, 831 01 Bratislava, proti odporkyňi: K. nar. XX.XX.XXXX, bytom : E., občan SR, o zaplatenie 81,80 eur a príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 25 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 4.1.2012 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Odporkyňi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania doručeným na tunajší súd dňa 02.09.2014 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 81,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 33,- eur od 04.02.2012 do zaplatenia a 9% ročne zo sumy 50,- eur od 05.02.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Svoj návrh navrhovateľ odôvodnil tak, že dňa 06.12.2011 uzatvoril navrhovateľ a odporca zmluvu o spotrebiteľskom úvere čl. 707, na základe ktorej požičal odporcovi čiastku v sume 25,- eur a odporca sa zaviazal pôžičku riadne a včas vrátiť a dodržiavať podmienky dohodnuté v zmluve a všeobecné obchodné podmienky. Celková výška úroku za úver je 8,- eur a celková výška úveru je 33,- eur. Navrhovateľ poskytol finančné prostriedky tak, že ich poukázal bankovým prevodom na účet klienta, z ktorého klient na znak súhlasu s nakladaním s osobnými údajmi uhradil registračný poplatok 0,01 eur. Podľa zmluvy boli úroky z omeškania 2% za každý deň omeškania zo splatnej sumy, ktorá nebola zaplatená, ktorý si navrhovateľ uplatnil iba po dobu 30 dní odo dňa splatnosti pôžičky a potom si uplatňuje len zákonný úroky z omeškania. Okrem toho si navrhovateľ uplatnil pokutu za omeškania vo výške 25,- eur podľa čl. 15 bodu 15.2 všeobecných obchodných podmienok. Dlžná suma 81,80 eur teda pozostáva z pôžičky 25,- eur, poplatku za poskytnutie pôžičky 8,- eur, úroku z omeškania 2% denne zo sumy 33,- eur od 04.01.2012 do 03.02.2012 vyčísleného na sumu 19,80 eur, zmluvnej pokuty 25,- eur, poplatku za notifikačnú SMS/email/poštovú zásielku 4,- eur a okrem toho úroky z omeškania 9% ročne zo sumy 33,- eur od 04.02.2012 do zaplatenia a 9% ročne zo sumy 50,- eur od 05.02.2012 do zaplatenia.

Odporca sa k podanému návrhu písomne nevyjadril.

Podľa ust. § 115a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), na prejednanie veci samej nie je potrebné nariadovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa ust. § 115a ods. 2 OSP, pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 156 ods. 1 OSP, rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Uvedie pritom výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti výkonu rozhodnutia.

Podľa ust. § 156 ods. 3 OSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd v súlade s ust. 115a ods. 1 a 2 v spojitosti s § 156 ods. 1 a 3 a § 200ea ods. 1 OSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania a vyhlásil verejne rozsudok dňa 05.02.2015, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súd zverejnil na úradnej tabuli súdu dňa 16.01.2015.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinným dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil nasledovný skutkový stav:

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 707 zo dňa 06.12.2011 súd zistil, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 25,- eur, pričom za deň podpísania zmluvy sa považuje deň prevodu úveru na účet klienta. Úver bol poskytnutý na obdobie 28 dní, a to s dátumom splatnosti 03.01.2012. Úroková sadzba z poskytnutého úveru predstavuje 417,14 % ročne, celková výška úroku za spotrebiteľský úver predstavuje sumu 8,- eur, RPMN 3630,5 %, keď celková výška úveru klienta podľa zmluvy je 33,- eur. Ďalej sa v zmluve uvádza, že klient, ktorý nesplnil povinnosť splatiť pôžičku v deň jej splatnosti musí zaplatiť úroky z omeškania vo výške 2% denne. Ďalej, ak je klient v omeškaní so splatením pôžičky alebo jej časti, alebo poplatku za pôžičku viac ako 30 dní odo dňa splatenia pôžičky alebo jej časti, musí zaplatiť pokutu za omeškanie vo výške 25,- eur pri pôžičke poskytnutej vo výške od 1,- eur až do 99,- eur. Na zmluve je na strane veriteľa označený navrhovateľ, na strane dlžníka Lenka Tabačiková, označená rodným číslom, adresou trvalého pobytu, číslom občianskeho preukazu, číslom bankového účtu, číslom mobilného telefónu a emailom.

Ďalej boli súdu predložené všeobecné podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 707 nepodpísané účastníkmi, upravujúce podmienky poskytnutia pôžičky.

Ďalej bol súdu predložený súhlas s nakladaním osobných údajov MP pre číslo 2CE9, ktorý nebol podpísaný účastníkmi.

Súd sa oboznámil aj s upomienkami zo dňa 03.02.2012 a 07.01.2012, ktoré mali byť adresované odporcovi a ktorými mal byť odporca vyzývaný na úhradu dlžnej sumy.

Ďalej bol súdu predložený výpis z informačného systému navrhovateľa (č.l. 13), z ktorého vyplýva, že dlh odporcu bol vyčíslený na sumu 81,80 eur, z toho emailové notifikačné poplatky 4,- eur, zmluvná

pokuta 25,- eur, úroky z omeškania 2% denne boli vyčíslené na sumu 19,80 eur a nesplatená istina a s úrokom mala činiť 33,- eur.

Z listiny označenej ako detail pohybu vyplýva, že dlžník -K. mala z bankového účtu č.. XXXX/XXXXXX-XXXXXXX poukázať na účet navrhovateľa sumu 0,01 eur dňa 04.10.2011.

Ďalej bol súdu predložený výpis z bankového účtu č. XXXXXXXXXX (č.l. 18 spisu), z ktorého vyplýva, že dňa 06.12.2011 bola z tohto účtu na účet č. XXXX/XXXXXX-XXXXXXX poukázaná suma 25,- eur.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l/ zákona, Spotrebiteľským úverom nie sú: úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 2 písm. a/, b/, c/ zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, v rámci svojej podnikateľskej činnosti, s výnimkou banky, pobočky zahraničnej banky a finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu, 6) okrem takej finančnej inštitúcie, ktorej nebolo udelené povolenie na činnosť Národnou bankou Slovenska,

Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok;

platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 24 ods. 1 zákona, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 9 ods. 1 a 2, § 6 až 8, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoje dlhy riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Navrhovateľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti je okrem iného poskytovanie úverov alebo pôžičiek z peňažných zdrojov získaných výlučne bez verejnej výzvy a bez verejnej ponuky majetkových hodnôt.

Súd konštatuje, že v zmysle cit. § 2 písm. c/ zákona, na neho treba hľadieť ako na tzv. iného veriteľa, pretože ide o právnickú osobu, ktorá v rámci svojho podnikania poskytuje úvery, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom - odporcovi poskytnuté finančné prostriedky nie sú spotrebiteľským úverom, nakoľko spĺňa podmienku podľa § 1 ods. 3 písm. l/ zákona -splatný v lehote do 3 mesiacov a § 1 ods. 3 písm. f/ - v sume nižšej než 100,- eur. Zároveň nejde o banku, pobočku zahraničnej banky a finančnú inštitúciu podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

Dlžník zmluvu uzatvára ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania.

Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov.

Súd ustálil, že finančné prostriedky poskytnuté odporcovi na základ zmluvy zo dňa 06.12.2011 síce v zmysle § 1 ods. 3 písm. l/ a f/ zákona č. 129/2010 Z.z. nie sú spotrebiteľským úverom, avšak i napriek

tomu sa na daný právny vzťah použijú niektoré ustanovenia tohto zákona, a to v zmysle § 24 ods. 1 zákona, pričom ide konkrétne o ustanovenia: § 2, 3 a 4, § 9 ods. 1 a 2, § 6 až 8, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

Súd preto posudzoval súladnosť právneho vzťahu s právnymi predpismi vrátane súladnosti právneho vzťahu s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z..

Keďže sa na daný vzťah vzťahujú ust. § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010, ktoré pojednávajú o povinných náležitostiach zmluvy, súd najskôr skúmal, či predložená zmluva obsahuje všetky náležitosti.

Po jej preskúmaní súd zistil, že zmluva (č.l. 8) neobsahuje povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ a y/ cit. zákona, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver .

V zmluve nie je vôbec uvedený údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver podľa § 9 ods. 2 písm. y/ zákona (len údaj o RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona).

Ďalej v zmluve nie je uvedený ani údaj o výške, počte splátok, pretože je uvedené len to, že úver je splatný dňa 03.01.2012 bez bližšieho určenia, či k splateniu má dôjsť jednou jednorazovou splátkou, resp. viacerými splátkami v určitom (resp. ľubovoľnom počte) do konečnej lehoty splatnosti. Tiež nie je uvedené, v akej sume sa tieto prípadné splátky majú platiť a aspoň to, aká má byť ich minimálna výška a aká časť prípadnej splátky pripadá na istinu a na ostatné príslušenstvo - úroky a poplatky.

Pokiaľ by aj tieto údaje obsahovali všeobecné obchodné podmienky k zmluve (č.l. 9), ktoré náležitosti mali byť súčasťou hlavnej zmluvy, súd na uvedené neprihliadal, pretože zákon výslovne zakotvuje povinnosť, aby všetky povinné údaje boli uvedené priamo v hlavnej zmluve, na základe ktorej sa poskytujú dlžníkovi finančné prostriedky. Možnosť, že by akákoľvek povinná náležitosť bola uvedená len v obchodných podmienkach ako vo vedľajšom dokumente k zmluve a nie priamo v zmluve, zákon nepredpokladá.

V zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ cit. zákona, pokiaľ zmluva neobsahuje vyššie uvedené náležitosti, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pričom ust. §11 zákona sa na daný právny vzťah vzťahuje v zmysle § 24 ods. 1 zákona.

Okrem toho súd konštatuje i tom, že má pochybnosti o tom, či bola dodržaná písomná forma zmluvy.

Podľa § 40a Občianskeho zákonníka, písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom.

Súd nepopiera, že právny úkon tohto druhu je možné urobiť aj prostredníctvom modernej komunikačnej techniky, a teda aj cez internet prostredníctvom e-mailu. Právny úkon sa považuje za úkon urobený v písomnej forme vtedy, pokiaľ je možné zachytiť jeho obsah (čo by v danom prípade bolo splnené, keďže je zrejmé, čo bolo obsahom zmluvy a aké boli zmluvné dojednania) a zároveň však musí byť jednoznačne možné určiť osobu, ktorá úkon urobila.

V danom prípade je ako dlžník označená osoba K. označená rodným číslom, adresou pobytu, telefónnym číslom a emailom, číslom občianskeho preukazu.

Súd konštatuje, že identifikácia osoby (nepodnikateľa) iba menom, priezviskom, rodným číslom, resp. dátumom narodenia a adresou pobytu je nedostatočná. Veriteľ požaduje údaje o klientoch, ktorým poskytuje úvery, iba v registračnom formulári bez dodatočného overenia rozsahu, v akom sú poskytnuté údaje pravdivé. Rovnako tak z predložených listín nevyplýva, že by si veriteľ po obdržaní žiadosti o poskytnutie finančných prostriedkov formou registračného formulára dodatočne akýmkoľvek spôsobom overil, že osoba, ktorá sa reálne prostredníctvom internetu registruje na portáli veriteľa a vyplní tento formulár, je skutočne osobou, ktorej patria údaje poskytnuté veriteľovi o osobe dlžníka. Údajmi o konkrétnej osobe môže disponovať v rozsahu potrebnom pre prihlásenie na portáli navrhovateľa akákoľvek iná osoba (napríklad iná osoba žijúca v spoločnej domácnosti), ktorá si tak môže požiadať o zapožičanie finančných prostriedkov pod menom inej tretej osoby, ktorej osobné údaje pozná. Na tom nič nemení ani fakt, že osoba vyplňajúca registračný formulár následne po vyplnení registračného formulára na znak súhlasu so spracovaním osobných údajov a obsahom zmluvy zaplatí veriteľovi registračný poplatok v sume 1 cent, keďže uvedené samo osobe ešte neoveruje jednoznačnú identifikáciu skutočného dlžníka.

Aj z tohto dôvodu súd už na podporu toho, čo bolo uvedené, konštatuje, že i z dôvodu nedostatku písomnej formy by bol úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov, a to v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z..

Vzhľadom na uvedené, súd vyhodnotil nárok navrhovateľa nasledovne:

Navrhovateľ poskytol odporcovi finančné prostriedky vo výške 25,- eur, čo mal preukázané výpisom z účtu. V konaní nebolo preukázané, že by odporca čo i len časť tejto sumy zaplatil. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť je možné priznať navrhovateľovi iba sumu nesplatennej istiny bez akýchkoľvek poplatkov a úrokov po odčítaní odporcom realizovaných platieb (žiadne platby však odporca nerealizoval). Z titulu nesplatennej dlžnej istiny tak súd priznal navrhovateľovi sumu 25,- eur. Keďže súd nemal preukázané, že by odporca uvedenú sumu nesplatennej istiny uhradil, súd návrhu navrhovateľa v tejto časti vyhovel.

Okrem istiny si navrhovateľ uplatnil sumu 8,- eur titulom poplatku za poskytnutie pôžičky (hoci v zmluve sa uvádza, že suma 8,- eur je celkový úrok) a ďalej tiež poplatky za notifikačné SMS/email/ poštovú zásielku v sume 4,- eur. Keďže úver sa považuje vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie za bezúročný a bez poplatkov, súd nemohol priznať navrhovateľovi žiadne poplatky ani úroky, a teda ani tieto vyššie uvedené.

Navrhovateľ ďalej žiadal priznať zmluvnú pokutu vo výške 25,- eur za omeškanie so splatením dlhu. V zmluve sa nachádza dojednanie, podľa ktorého ak je klient (dlžník) v omeškaní so splatením pôžičky alebo jej časti alebo poplatku za pôžičku viac ako 30 kal. dní odo dňa splatenia pôžičky alebo jej časti, musí veriteľovi zaplatiť jednorazovú pokutu za omeškanie vo výške 25,- eur.

Podľa 544 ods. 1 § Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd vychádzal z príslušných vyššie citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi konania na základe zmluvy uzavretej dňa 06.12.2011, je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona, ako aj všeobecného predpisu, ktorým je Občiansky zákonník. Toto konštatovanie je podstatné potiaľ, pokiaľ má súd posudzovať navrhovateľom uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty z tejto zmluvy vyplývajúcej, ktorá je povahou záväzkovým zabezpečovacím právnym prostriedkom.

Súd vychádza z toho, že predmetné dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v uvedenom ustanovení zmluvy má povahu neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka, keďže v tomto prípade išlo medzi účastníkmi konania jednoznačne o uzavretie spotrebiteľskej zmluvy, ktorá mala podobu formulárovej zmluvy s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkolvek zmeny, čo vedie dlžníka k vyvodeniu záveru o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce s predávajúcim vstúpiť do zmluvného vzťahu. Ak je totižto splnenie niektorej povinnosti zabezpečené v zmluve viacerými právnymi inštitútmi, je nevyhnutné v takej zmluve, ktorej obsah jedna strana nemá možnosť ovplyvniť, posúdiť primeranosť použitia viacnásobného zabezpečenia povinnosti. Súd je k tomu vo veciach spotrebiteľských zmlúv povolaný aj z úradnej povinnosti. Ak splnenie povinnosti zaplatiť úver je zabezpečené úrokmi z omeškania navyše dojednanými v sadzbe 2% denne (tj. 730% ročne- niekoľko násobne prevyšujúce zákonné úroky z omeškania), dojednanie zmluvnej pokuty popri tom vo výške 25,- eur je tak zmluvnou podmienkou, ktorá zakladá značný nepomer medzi právami a povinnosťami strán a z hľadiska jej kauzy (t.j. ekonomického dôvodu, ktorý vedie k jej zakotveniu do zmluvy). Súd konštatuje, že dlžník je tak v prípade omeškania so splácaním úveru sankcionovaný ešte aj úrokom z omeškania, a za to isté porušenie aj zmluvnou pokutou. Vychádzajúc z uvedeného potom takéto právo na zaplatenie zmluvnej pokuty nemôže podľa názoru súdu v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka požívať právnu ochranu a návrh, ktorým je v súdnom konaní uplatnený nárok z tohto práva vzniknutý, musí byť súdom zamietnutý.

Navrhovateľ ďalej žiadal úroky z omeškania nasledovne:

- 2% denne zo sumy 33,- eur (istina 25,- eur + poplatok 8,- eur) od 04.01.2012 do 03.02.2012, čo si vyčíslil na sumu 19,80 eur
- 9% ročne zo sumy 33,- eur (istina 25,- eur + poplatok 8,- eur) od 04.02.2012 do zaplatenia
- 9% ročne zo sumy 50,- eur od 05.02.2012 do zaplatenia.

Nakoľko súd zamietol návrh v časti prevyšujúcej poskytnutú istinu 25,- eur (suma poplatkov, úrokov, zmluvnej pokuty), súd zamietol úroky z omeškania viažuce sa na takto zamietnutú sumu.

Na priznanú istinu v sume 25,- eur sa viaže iba úrok z omeškania:

- 2% denne zo sumy 25,- eur od 04.01.2012 do 03.02.2012
- 9% ročne zo sumy 25,- eur od 04.02.2012 do zaplatenia.

Čo sa týka sadzby úrokov z omeškania vo výške 2% denne, teda 730% ročne, súd konštatuje, že z povahy ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vyplýva, že kogentne je stanovená horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné. Preto vždy možno priznať v občianskoprávných vzťahoch, akým tento vzťah je, nakoľko ide vzťah dodávateľa - spotrebiteľa a nie vzťah dvoch podnikateľov, len úroky z omeškania najviac v zákonnej výške. Úroky z omeškania v sadzbe 2% denne niekoľkonásobne prevyšujú najvyššiu prípustnú zákonnú hranicu úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné. Vzhľadom na to súd navrhovateľovi priznal po celú dobu omeškania so zaplatením priznanej istiny 25,- eur len zákonný úrok z omeškania. Suma 25,- eur bola podľa zmluvy splatná dňa 03.01.2012, teda dňom 04.01.2012 sa odporca dostal s plnením peňažného dluhu do omeškania. S poukazom na uvedené súd priznal navrhovateľovi úroky z omeškania zo sumy 25,- eur od 04.01.2012 do zaplatenia v sadzbe platnej k tomuto dňu - teda ako 9% ročne (základná úroková sadzba ECB 1% + 8% bodov). Vo zvyšku požadovaných úrokov z omeškania súd návrh vzhľadom na neprípustnosť prekročenia kogentne stanovenej najvyššej zákonnej výšky úrokov z omeškania zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP, podľa ktorého zákonného ustanovenia ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ sa domáhal zaplata sumy 81,80 eur s príslušenstvom, pričom súd jeho návrhu vyhovel len čo do sumy 25,- eur s príslušenstvom, z čoho celkom jednoznačne vyplýva, že v prevažnej časti bol návrh zamietnutý, a teda úspešnejším účastníkom bol odporca. Odporca by mal právo na pomernú náhradu trov konania, ale nakoľko si počas konania trovy neuplatnil, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované

dôkazy,

i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.